

angaar, og tillige ufordeeltigt; thi Fleertallet af Enkerne faae Noget mere i Pension efter denne Lov end de faae efter de hidtil gjældende Regler; men derfor vil jeg ikke sige, at det, der hidtil har fundet Sted, er mere fordeeltigt for Statskassen end det, der for Fremtiden vil finde Sted efter den nye Lov. Man maa nemlig vel erindre, at der har været et væsentligt Supplement til Enkernes Forsørgelse i Raadesscretariatet, men det er standset; denne Kilde til at hjælpe dem er nu udtømt; og seer man hen til hvad Fleertallet af Enkerne nu faaer efter de gjældende Regler, saa er det med Undtagelse af høitagerede Embedsmænds Enker, som faae mere efter den bestaaende end efter den nye Lov, aldeles uforsvarligt for Staten, at give saa Lidet, som der gives dem. Jeg troer derfor, at der er en meget betydelig Trang til en saadan Pensjonslov, og navnlig, jeg gjentager det, for Enkernes Vedkommende. Jeg misstjender ingenlunde, at det er overmaade misligt for Regjeringen at skulle anbefale en af Rigsdagens Afdelinger, saa at sige i Spring at votere en Lov. Det er meget misligt, og naar jeg har udtalt mig til Anbefaling for denne Lov, hvilket ogsaa idag har fundet Understøttelse af den høitagerede Premierminister, saa er det ikke gjort uden efter nøieste Overveielse fra Regjeringens Side; men Ulykken er, at vi staae mellem to Under, paa den ene Side have vi de nu gjældende Regler og paa den anden Side have vi Banskfeligheden for Landsstinget. Men der er desuden en 3die Ting, som forekommer mig maa være den afgjørende, for at vurdere de Banskfeligheder, som frembyde sig, og det er, at denne Lov nu er gaaet igjennem i Folkethinget; naar den atter skal foretages der til Efteraaret, saa vide vi ikke, hvorledes den vil gaae igjennem der, og det forekommer mig altid Lidet ønskeligt, at nogen Lov skulde behandles mere end een Gang i eet Thing. Det er altsaa Hensyn til Omstændighederne i det Hele, der foranlediger Regjeringen til saameget at ønske, at dette Udskast maa blive Lov i denne Session. Hvorvidt nu Landsstinget vil tage Hensyn til dette Ønske fra Regjerings Side og til de Banskfeligheder, som vi befrygte, at Sagen kan møde, naar den

atter skal drøftes til Efteraaret, det maa jeg ganske henstille.

S. P. Hansen: Jeg kan fuldkommen erkende Rigtigheden af de Grunde, som de høitagerede Ministre have anført, og jeg respekterer høilig det Ønske, som de have ytret; men jeg haaber ogsaa paa den anden Side, at de ville erkende, at Landsstinget bør tage Hensyn til hvad det skylder sig selv og hele Nationen, og jeg troer virkelig ikke, at det med nogen rimelig og billig Forventning kan eller bør forlange, at en Lov, der omfatter saa vigtige Interesser, som denne og flere andre, skal behandles paa den Maade, som det vilde blive Tilfældet med nærværende i det sidste Dieblit man er forsamlet. Jeg troer, og det er idetmindste min personlige Overbeviisning, at Landsstinget ikke kan forsvare at indskrænke sig til en saadan Behandling af Loven. Jeg er ganske enig med den ærede 1ste Landsstingsmand for 9de Kred (Dahl), naar han har ytret idag med Hensyn til Embedsmændene, hvad han yttrede igaar med Hensyn til Invaliderne, at de vist have det største Krav paa, at de sikkres deres Stilling, og fortjene den største Opmærksomhed, og navnlig er jeg med den høitagerede Finanzminister enig i, at Hensynet til Enkerne bør være en vigtig Opfordring ogsaa for denne Forsamling til at tage denne Sag under nøieste Overveielse; men netop den store Vigtighed, som ligger i Sagen, forekommer mig, maa ogsaa gjøre det vigtigt — ja for mit Vedkommende absolut nødvendigt — for dette Thing, ikke saaledes at fare hen over en saa vigtig Lov, som den nærværende. Jeg kan derfor ikke Andet end fremdeles understøtte det Forslag, som jeg tillod mig at stille, at Sagen bør gaae over til Behandling gjennem et Udvalg, og ligesom Thinget igaar, da vi behandlede Invalideloven, og denne Lov kan jo vist sættes i Sammenligning med den, med afgjort Majoritet kom til dette Resultat, saaledes haaber jeg ogsaa med Hensyn til denne Lov, at Thinget vil komme til samme Resultat; thi det vilde ellers see høist besynderligt ud, da denne Sag forekommer mig at være saa fuldkommen beslægtet med hiin.

Blechingberg: Ligefom jeg igaar ved